

Publicat el 19-2-2006 a "Levante - EMV".

Uno de los principios del urbanismo ecológico exige cuestionarse la necesidad real de cualquier intervención, cualquiera que sea la escala, antes de llevarla a cabo, como la forma más adecuada de evitar el despilfarro asociado a la misma en cuanto a energía, materiales y territorio (Carlos Verdager: "Ecologismo urbano y urbanismo ecológico: convergencia necesaria", revista "El ecologista", núm. 34).

Compromís pel territori

Vicent Torres *

Un nombre creixent de col·lectius, organitzacions i entitats cíviques, al llarg i a l'ample de tot el País Valencià, estan coincidint en un mateix crit d'alarma: *"Atureu!, Atureu la destrucció per a pensar el país que volem"*. Les notícies sobre nous plans urbanístics plenen habitualment més d'una pàgina dels diaris valencians, a modo de secció fixa, superant cada volta la nostra capacitat de sorpresa, per no dir d'espant.

Els signants del manifest asseguren ser *"conscients de la greu situació del territori valencià: constants agressions al medi ambient, especulació de la terra i de l'aigua, destrucció del paisatge, de la natura i del patrimoni cultural"*. Per fi, algú en aquest país n'és conscient, d'aquestes agressions!. Les autoritats responsables de vetlar pel nostre benestar i el nostre futur són les que més alimenten la foguera on es consumeix el nostre territori, aprovant pla rere pla. Mentre tant, els jutges i fiscals que haurien d'actuar d'ofici contra els agressors, es limiten a certificar que els espais protegits ja han perdut bona part del seu valor, per les progressives agressions precedents, per la qual cosa es poden ja desprotegir (el cas de la tristement cèlebre sentència de La Punta). Pocs juristes es dediquen a analitzar la perversió de la legislació urbanística valenciana, normativa *"d'excepció"* pensada pel seu brillant inventor per tal d'abaratir el cost de l'habitatge, i que ha servit per a multiplicar-lo, i posar-lo fora de l'abast de més gent, al temps que està produint la monopolització dels terrenys urbanitzables en poques mans, així com la privatització de la funció urbanitzadora en les mateixes mans.

Contràriament al tòpic tan repetit, tota aquesta activitat no va a portar-nos més "turisme de qualitat": els turistes de debò comencen a fugir d'aquesta terra formigonada, com ja han advertit els mateixos hotelers. Estem destruint el model econòmic valencià, cap a una economia basada en la construcció i en la producció de l'oci, en detriment de sectors com ara la indústria i l'agricultura, que ens proporcionaven una societat relativament equilibrada i flexible. Com denuncien des de *"Compromís pel Territori"*, aquest canvi s'ha produït amb l'exclusiva finalitat de *"maximitzar el benefici particular immediat, sense cap benefici social, i en manifesta hostilitat cap a l'opinió ciutadana"*. Malauradament, caldria afegir l'opinió ciutadana *informada*, que encara és relativament reduïda, i per això els manifassers, especuladors, i comissionistes encara emboliquen amplis

sectors de la població, alguns (cal no oblidar-ho) enlluernats pels diners fàcils de la venda del patrimoni familiar o del treball a destall. Pa per a hui i fam per a demà...

Les entitats i ciutadans signants del Manifest del "Compromís pel Territori" es comprometen, *"de forma co-responsable, a la defensa del territori i dels seus recursos contra aquestes agressions, en demanda de mesures que, en un marc de polítiques socials avançades, subordinen l'economia a les necessitats reals de la població, deixant de potenciar turisme i construcció com activitats primordials, racionalitzant la indústria i endreçant el treball del camp"*. Al mateix temps, es demanden vies efectives de participació ciutadana en tots els àmbits de l'Administració, i més concretament en els processos que afecten projectes urbanístics, infraestructures, actuacions sobre el medi i ordenació del territori, per tal de defensar els interessos de tota la població (també dels nostres fills, els que heretaran el país que deixem).

Per això s'exigeix a les administracions locals, autonòmiques, estatals i europees mesures de protecció ambiental i dels interessos generals, que passarien per la no aprovació, la suspensió o la paralització de projectes, urbanístics o no, que no acrediten o no hagen acreditat la suficient transparència informativa i viabilitat ambiental, així com els requisits d'acord previ amb els ciutadans afectats i d'àmplia acceptació social, tant en els objectius concrets del projecte com en el seu impacte ambiental i cultural.

Com que la Llei Urbanística Valenciana (LUV) no ha canviat res substancials respecte a l'anterior, es demana una nova normativa legal, elaborada amb la participació ciutadana, que tinga com a objectius clars frenar l'especulació i primar la protecció del medi, del paisatge i del patrimoni cultural sobre els objectius econòmics concrets dels projectes. Es reclama, a més a més, vies efectives de participació ciutadana. Per tal de no arribar massa tard, es demana una *moratòria urbanística*: fins l'aprovació d'eixa normativa ha de quedar en suspens la tramitació o l'execució de qualsevol projecte que afecte de forma important el territori.

Això proporcionaria el temps necessari per a l'obertura d'un ampli debat social sobre les necessitats reals de la població, així com sobre la capacitat ambiental del nostre territori. L'objectiu seria delimitar les línies mestres d'un model territorial, social, econòmic i energètic que racionalitze els sectors productius i limite l'activitat urbanística, impeding l'especulació, protegint i respectant de forma efectiva el medi natural i el patrimoni cultural, i fomentant l'ús racional dels recursos naturals i energètics. Això seria el que significa realment el "desenvolupament sostenible", i no la interpretació del senyor Blasco.

Baix els lemes *"Per una nova cultura del territori, aturem la destrucció per a pensar el país que volem"*. *"Pel nostre futur, defensem el territori"*, els col·lectius components del Compromís han convocat una concentració de les plataformes i organitzacions que lluiten contra PAIS i projectes agressius, el proper dissabte dia 25 de febrer, a la Plaça de l'Ajuntament de València, a les 11 del matí, per a des de allí portar les seues reivindicacions a Generalitat i les Corts. Un primer pas, modest però necessari, per tal de

crear un corrent d'opinió capaç de aturar la desfeta del nostre país. Hem d'estar-hi.

* Dr. en Economia. Consultor Ambiental

Fitxer baixat de **<http://www.terracritica.org>**